

Dániel könyve – huszonharmadik fejelet

A csúfolódó férfiak

Jeff Pippenger

2023-12-18

White testvér rámutatott arra, hogy amikor New York város nagy épületei ledőlnek, akkor beteljesedik a Jelenések könyve 18. fejezetének 1–3. verse.

És ezek után láttam egy másik angyalt alászállni a mennyből, akinek nagy hatalma volt; és a föld megvilágosodott az ő dicsőségétől. És teljes erejéből, hatalmas szóval kiáltott, mondván: Elesett, elesett a nagy Babilon, és ördögök lakhelyévé lett, és minden tisztátalan lélek tanyájává, és minden tisztátalan és gyűlöletes madár ketrecévé. Mert az ő paráznasága haragjának borából ivott valamennyi nemzet, és a föld királyai paráználkodtak vele, és a föld kereskedői az ő dobzódásának bőségéből gazdagodtak meg. Jelenések 18:1–3.

2001. szeptember 11-ére a föld „királyai” már paráznaságot követtek el a római egyházal. A második világháború után Harry S. Truman elnök 1951-ben első ízben nevezett ki nagykövetet a Vatikánhoz. Arra irányuló kísérletét, hogy politikai kapcsolatot létesítsen a pápasággal, az Egyesült Államok Kongresszusa kereken elutasította; nem így azonban évtizedekkel később, amikor Ronald Reagan elnök 1984-ben nagykövetet nevezett ki a Vatikánhoz. 2001-re valamennyi nemzet paráznaságot követett el a Vatikánnal azáltal, hogy diplomáciai kapcsolatot létesített Tírusz paráznájával.

2001. szeptember 11-ére valamennyi „nemzet” itta paráznasága haragjának borát. Babilon bora mindazokat a különféle hamisságokat jelképezi, amelyeket a pápaság tár elő, de a bor egyetlen különleges fajtája, amely ezekben a versekben azonosíttatik, az ő paráznasága haragjának bora. A pápaság haragja azok üldözésében nyilvánul meg, akikkel nem ért egyet. Üldözését úgy viszi véghez, hogy az államhatalmat használja fel piszkos munkájának elvégzésére. Haragjának bora az ő tévelygésének az a különleges palackja, amely azt a cselekedetet jelképezi, hogy az államot veti be azok ellen, akiket eretneknek ítél.

Az 1840. augusztus 11-től 1844. október 22-ig terjedő időszakban a Millerita adventizmus, amely kihívott a sötét korszakokból, és amely elkülönült a protestáns egyházaktól, amelyek ezáltal Róma leányaivá lettek, ekkor vált az újonnan megjelent földi fenevadon a valódi protestáns szarvvá. Péter nemzetként azonosítja Isten e frissen kiválasztott népének jellemzőit.

Ti azonban választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok; hogy hirdessétek annak hatalmas tetteit, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket: akik egykor nem nép voltatok, most pedig Isten népe vagytok; akik nem nyertetek irgalmasságot, most pedig irgalmasságot nyertetek. 1 Péter 2:9, 10.

2001. szeptember 11-re a Hetednapi Adventista Egyház már korábban is, és gyakran, az Egyesült Államok kormányának politikai struktúráját használta fel azok megtámadására, akiket eretneknek tekintett. Jóval 2001 előtt az adventisták már ittak Babilon ama különleges borából,

amely az államhatalom felhasználását jelképezi azok megtámadására, akiket eretnekeknek tekintettek.

Efraim Jeroboám lázadásának és Izráel északi királyságának jelképe, és Ézsaiás a huszonnyolcadik fejezetet azzal kezdi, hogy a Hetednap Adventista Egyházat Efraim részegeiként szólítja meg.

Jaj Efraim részegei kevésységének koronájára, amelyeknek dicső ékessége hervadó virág, a bortól legyőzöttek kövér völgyeinek fején! Ímé, van az Úrnak egy erős és hatalmas eszköze, amely mint jégesőnek vihara és pusztító forgószele, mint hatalmas, kiáradó vizek áradata, kézzel a földre sújtja azt. Efraim részegeinek kevésység-koronája lábbal tapodtatik meg; és a dicső ékesség, amely a kövér völgy fején van, hervadó virággá lesz, és mint a korai gyümölcs a nyár előtt, amelyet, mihelyt meglát az, aki ránéz, még alig van a kezében, máris lenyeli. Ama napon a Seregek Ura lesz dicsőséges korona és ékes fejdísz népe maradékának; ítéletnek lelke annak, aki az ítélőszékben ül, és erő azoknak, akik a harcot a kapuig visszaverik. De ezek is tántorognak a bortól, és a részegítő italtól letérnek az útról; pap és próféta tántorognak a részegítő italtól, elborítja őket a bor, letérnek az útról a részegítő italtól; tévelyegnek a látomásban, botlanak az ítéletben. Mert minden asztal telve van okádékkal és undoksággal, úgyhogy egyetlen tiszta hely sincs. Ézsaiás 28:1–8.

A harmadik jaj 2001. szeptember 11-én érkezett meg, és a „koronára” érkezett, amely „Efraim részegeinek” vezetését jelképezi. Nem támadta meg a marylandi egyház székhelyét üzemanyaggal teli repülőgéppel, hanem azt jelezte, hogy képtelenek voltak felismerni: az iszlámnak mint a harmadik jajnak az eljövetele a harmadik angyal késői eső üzenetének kezdetét jelentette. Annak az üzenetnek és munkának a kezdetét, amelynek hirdetésére állításuk szerint maguk is feltámasztattak. Nemcsak mint a korona azonosítatnak, amely a vezetést jelképezi, hanem mint a „büszkeség koronája” is, s ezáltal az imádók ama két osztálya közül az egyiket azonosítják, amely Habakuk második fejezetének vitájában keletkezett és keletkezik. 2001. szeptember 11-én Habakuk őrállói elfoglalták helyüket a kapuban vívott csatában.

Jeruzsálem kapui azok a helyek, ahol Jeruzsálem népének érintkezése zajlott. A kapuknál vívott csata Ézsaiás előző fejezetének „vitáját” jelképezi, amely a keleti szél napján (az iszlám napján) kezdődött. Habakuk imádóinak a szakaszban szereplő két osztályát két korona jelképezi. Efraim részegei, akik addigra már az államhatalom erejét is felhasználták arra, hogy megnyerjék érveiket azok ellen, akiket eretnekeknek minősítettek, szembe vannak állítva a Seregek Urának koronájával. Amikor Krisztus a Seregek Uraként jelenik meg, ez az Ő munkáját jelképezi mint serege vezérét. A kapunál vívott csata az a hadviselés, amelyet az igaz és a hamis teológia fölötti vita ábrázol.

Nem pusztán a Generálkonferencia vezetősége jelenik meg úgy, mint Efraim részegei, hanem a papok (a lelkipásztori szolgálat) és a próféták (a teológusok és oktatók) is letértek az útról az erős ital miatt. Amint Ézsaiás próféciájának nyitó verseiben mondja, az egész egyházzal van szó.

Ámóc fiának, Ézsaiásnak látomása, amelyet Júdáról és Jeruzsálemről látott Uzziás, Jótám, Áház és Ezékiás, Júda királyainak napjaiban. Halljátok meg, egek, és figyelmezz, föld, mert az Úr szólott: Fiakat neveltem és felmagasztaltam, ők pedig fellázadtak ellenem. Az ököri ismeri gazdáját, és a szamár urának jászlát; Izráel pedig nem ismer, népem nem ért. Jaj a vétkes

nemzetnek, a hamissággal megterhelt népnek, a gonosztevők magvának, a romlott fiaknak: elhagyták az Urat, haragra ingerelték Izráelnek Szentjét, elfordultak tőle. Miért ostromoztassátok magatokat még tovább, amikor egyre csak pártot üttök? Az egész fej beteg, és az egész szív erőtelen. Ézsaiás 1:1–5.

A bűnös nemzet beteg, és már túlhaladt azon az időn, amikor bármiféle orvosság adható volna, amely megváltoztatná szívét és elméjét. Ézsaiás azonosítja, hogy a részek letértek az útról, Jeremiás pedig ezt az utat a „régi ösvényekként” nevezi meg. 2001. szeptember 11-én az utolsó eső hullani kezdett, és Jeremiás rámutat, hogy amikor a régi ösvényeken járunk — azon az „úton”, amelyről a részek letértek —, akkor találjuk meg az utolsó eső nyugalmát.

Így szól az Úr: Álljatok meg az utakon, és nézzetek szét, kérdezősködjetek a régi ösvények felől, melyik a jó út, és azon járjatok, akkor nyugalmat találtok lelketeknek. De ők ezt mondták: Nem járunk azon. Órállókat is rendeltem fölétek, mondván: Figyeljete a kürt szavára. De ők ezt mondták: Nem figyelünk. Azért halljátok meg, ti nemzetek, és tudd meg, ó gyülekezet, mi van közöttük. Halljad, ó föld: íme, veszedelmet hozok erre a népre, gondolataik gyümölcsét, mert nem hallgattak szavaimra, sem törvényemre, hanem megvetették azt. Jeremiás 6:16–19.

Efraim részegei 2001. szeptember 11-én letértek az útról, és 1863-ban „hátrafelé fordultak”, amikor megindították a „régi ösvények” elvetésének folyamatát. A „régi ösvényekben” található a késői eső nyugalma és felüdülése, és ez az eső éppen abban az időben kezdődött, amikor kimondatott felettük a „Jaj”. Az iszlám harmadik „Jaj”-át Efraim kevélységének koronája nem volt képes felismerni, mert fokozatosan elvetették azokat az alapvető igazságokat, amelyek azonosítják az iszlám próféciában betöltött szerepét. Jeremiás rámutat, hogy abban az időben az Úr órállókat támasztott, akik Habakuk órállói, és ők hirdették Efraim részegeinek a kapuknál vívott harcban, hogy figyelniük kell a trombita szavára. A harmadik „Jaj”, amely 2001. szeptember 11-én érkezett el, a hetedik trombita volt.

Ézsaiás rámutat, hogy „tántorognak az erős italtól; tévelyegnek a látásban, botladoznak az ítéletben. Mert minden asztal tele van okádékkal és tisztátalansággal, úgyhogy egyetlen tiszta hely sincs.” A hamis asztal, amelyet 1863-ban vezettek be, amely eltávolította a „hét időt”, és amelyhez magyarázó ismertetőlapra volt szükség, Habakuk két szent táblájának hamisítványát jelképezi; ám azok a hamis „asztalok”, amelyeket a részek használtak, tele vannak okádékkal, és tévelyegnek a látásban. Habakuk és Jeremiás órállóinak azt mondatott, hogy a módszertanról folyó vitában a „látást” „táblákra” írják; a részeg hamis táblái azonban téves látást tárnak eléjük.

Ahol nincs kijelentés, elvadul a nép; de boldog az, aki megtartja a törvényt. Példabeszédek 29:18.

Efraim részegesei elvetették Isten törvényét, ám a „vitatkozásnak”, a kapu csatájának összefüggése Isten prófétai törvénye, amint azt az első és a harmadik angyal mozgalmában megalapozott módszertan képviseli. Miután Ézsaiás a huszonnyolcadik fejezet első nyolc versében felvázolja a helyzetet, ezt követően azonosítja azt a módszertant, amely a késői eső, és a részeket kifejezetten mint a „csúfolkodó férfiakat, a kik uralkodnak” „Jeruzsálemben” nevezi meg.

Kit tanítson ismeretre, és kivel értesse meg a tanítást? Azokkal-e, akik elválasztattak a tejtől, és elvonattak az emléktől? Mert parancsra újabb parancs, parancsra újabb parancs; sorra újabb sor, sorra újabb sor; itt egy kevés, ott egy kevés. Mert dadogó ajakkal és idegen nyelven szól majd e néphez. Akiknek ezt mondta: Ez a nyugalom, amellyel megnyugtathatjátok a megfáradtat; és ez a felüdülés; de nem akartak hallani. Ezért az Úr ígéje így lett nekik: parancsra újabb parancs, parancsra újabb parancs; sorra újabb sor, sorra újabb sor; itt egy kevés, ott egy kevés; hogy menjenek, és hanyatt essenek, összetöressenek, törbe essenek és foglyul ejtessenek. Ezért halljátok az Úr szavát, ti csúfolódó férfiak, akik uralkodtok e népen, amely Jeruzsálemben van. Mivel ezt mondjátok: Szövetséget kötöttünk a halállal, és a sírral egyezségekre léptünk; ha az eláradó ostor végigsöpör, nem ér el bennünket; mert a hazugságot tettük menedékünkkel, és a hamisság alá rejtőztünk: azért így szól az Úr Isten: Íme, Sionban alapul egy követ vetek le, megpróbált követ, drága szegletkövet, biztos alapot; aki hisz, nem fut. Az ítéletet is mérőszinórrá teszem, és az igazságot függőőnná; és a jégeső elsőpri a hazugság menedékét, és a vizek elárasztják a rejtekhelyet. És a halállal kötött szövetségetek semmivé lesz, és a sírral való egyezségetek nem áll meg; amikor az eláradó ostor végigsöpör, akkor eltapod titeket. Ézsaiás 28:9–18.

A „vitát” itt e szavakkal határozza meg: „kiket tanítna tudományra? és kikkel értetné meg a tanítást?” A „kiket” a lehetséges tanítványokra vonatkozik, de a tárgy a tanítás megértése, amely tudomány. Amikor Dániel könyve felnyitott, megnövekedik a tudomány, ami Isten Igéje igazságainak fokozottabb megértését jelképezi. A „tanítás” szó olyan hitek, elvek, tanok vagy szabályok összességét jelenti, amelyek egy meghatározott gondolatrendszer vagy ismeretanyagot alkotnak. A bibliai „tanok” megértéséhez bibliai módszertan szükséges ahhoz, hogy ez az ismeretanyag felépüljön.

A módszertan így van meghatározva: „parancs parancsra, parancs parancsra; szabály szabályra, szabály szabályra; itt egy kevés, ott egy kevés.” Az a módszertan, amely 2001. szeptember 11-ét a harmadik „Jaj” megérkezéseként azonosította, azon az előfeltevésen alapul, hogy az első „Jaj” prófétai vonalát egybe kell hozni a második „Jaj” prófétai vonalával, s ez a harmadik „Jaj” vonalának két tanúját szolgáltatja. Ez a módszertan annak a „vitatkozásnak” a próbája, amely az imádók két osztályát hozza létre, mert „az Úr beszéde így szólt hozzájuk: parancs parancsra, parancs parancsra; szabály szabályra, szabály szabályra; itt egy kevés, ott egy kevés; hogy járjanak, és hátraessenek, és összetöressenek, és törbe essenek, és megfogassanak.”

A Jeruzsálemet uraló csúfolódó férfiak öt botlása az öt balga szüzet jelképezi. A módszertan nyilvánvalóan próba, mert Efraim részegei elvetették Jeremiás ősi ösvényeit, nem voltak hajlandók hallgatni az örök harsonás figyelmeztetésére, hamisított asztalokat készítettek, és szövetséget kötöttek a halállal; ugyanabban az időben, amikor azok, akik a seregek Urának koronáját viselték a kapu csatájában, az élettel kötöttek szövetséget.

2001. szeptember 11-én hullani kezdett a késői eső, amely a nyugalom és a felüdülés, és megkezdődött a száznegyvennégyezer elpecsételése. Vita támadt Efraim részegeinek módszertana és az Illés-hírnök által képviselt módszertan között. „Sokan” elbuknak majd a részekkel együtt, de az a kevés, amely kiválasztatik, azokból áll, akik az Úrra várnak.

Mert így szólt hozzám az Úr erős kézzel, és arra intett engem, hogy ne járjak e nép útján, mondván: Ne mondjátok összeesküvésnek mindazt, amire e nép azt mondja: Összeesküvés; és ne féljétek azt, amitől ők félnek, se ne rettegjétek. A Seregek Urát, őt magát szenteljétek meg; ő legyen a ti félelmetek, és ő legyen a ti rettegésetek. És ő szentélyül lesz; de megütözközés kövévé és botránkozás sziklájává Izráel mindkét háza számára, tórré és csapdává Jeruzsálem lakosainak. És sokan megbotlanak közöttük, és elesnek, és összetöretnek, és törbe esnek, és megfogatnak. Kösd be a bizonyágtételt, pecsételd le a törvényt tanítványaim között. Én pedig várom az Urat, aki elrejtette orcáját Jákób házatól, és benne reménykedem. Ézsaiás 8:8–17.

Bizonyos, hogy Ézsaiás összhangban van saját szavaival; így a huszonnyolcadik fejezetben elbukó sokaság ugyanaz, mint akik a nyolcadik fejezetben buknak el. A nyolcadik fejezetben azt találjuk, hogy bukásuk a lepecsételés idején következik be, amely 2001. szeptember 11-én kezdődött. A nyolcadik fejezet figyelmeztetése az, hogy ne járjunk e nép „útján”, mert ők azok, akik megtagadták, hogy Jeremiás régi ösvényekről szóló útján járjanak, ahol a késői eső üzenete található. Azok, akik a nyolcadik fejezetben elbuknak, azok, akik a szövetségben bíznak, amely Babilon különleges borát jelképezi, s amely az egyház és az állam szövetségét ábrázolja abból a célból, hogy szembeszálljanak azokkal, akiket eretnekeknek tartanak. Ami a nyolcadik fejezetben megbotlásukat okozza, az a botránkozás köve, amely az alapvető igazság legelső, 1863-ban történt elutasítását jelképezi: a Leviticus huszonhat „hét idejét”, amelyet az „építők” 1863-ban elvetettek. Ezzel az elutasítással visszatértek a hitehagyott protestáns módszertanhoz, hogy elvessék azt az üzenetet, amelyet angyalok adtak William Millernek.

A huszonnyolcadik fejezetben a kő elvetése az eláradó ostor ítéletét eredményezi, amely annak a fenevad bélyegének bibliai jelképe, amely az Egyesült Államokban bevezetett vasárnaptörvénynél kezdődik, majd elárasztja az egész világot. A vasárnaptörvénynél az a szövetség, amelyet az adventista egyház kötött a „halállal” és a „sírral”, elsöpörtetik. Amikor Efraim részegeseinek a halállal kötött szövetsége elsöpörtetik, „hazugságokból való menedékük” is eltávolíttatik. A „hazugságokból való menedéket” Pál apostol úgy mutatja be, mint azt a hazugságot, amely erős tévelygést hoz, és az erős tévelygés, amely kitöltetik a csúfolódó férfiakra, akik Jeruzsálemet kormányozzák, az igazság iránti gyűlöletükre adott válasz.

Annak eljövetele pedig a Sátán munkálkodása szerint való, a hazugság minden erejével, jeleivel és csodáival, és a gonoszság minden csalárdságával azok között, akik elvesznek; mivelhogy nem fogadták be az igazság szeretetét, hogy üdvözljenek. És ezért bocsát rájuk Isten erős tévelygést, hogy higgyenek a hazugságnak; hogy mindnyájan elkárhozzanak, akik nem hittek az igazságnak, hanem gyönyörködtek a hamisságban. Mi pedig mindenkor hálával tartozunk Istennek értetek, az Úrnak szeretett atyámfiak, hogy Isten kezdettől fogva kiválasztott titeket az üdvösségre, a Lélek megszentelésében és az igazság hitében; amire el is hívott titeket a mi evangéliumunk által a mi Urunk Jézus Krisztus dicsőségének elnyerésére. Azért tehát, atyámfiak, álljatok meg erősen, és tartsátok meg a rendelkezéseket, amelyeket tanultatok, akár beszédünkéből, akár levelünkéből. 2 Thesszalonia 2:9–15.

A „hazugság menedéke”, amely létrehozta az „erős tévelygést”, végül magával hozza a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvény büntetését. Pál apostol azonosítja azt az osztályt, amely nem szereti

az igazságot, valamint egy olyan osztályt, amelyet az igazság szentel meg, ily módon utalva a Habakuk második fejezetében szereplő vita két osztályára. A huszonkilencedik fejezetben Ézsaiás azzal kezdi, hogy megkettőzi az Ariel szót, amely Jeruzsálem másik neve.

Jaj Ariélnak, Ariélnak, a városnak, ahol Dávid lakott! Toldjátok meg évvel az évet; öljenek áldozatokat. Ézsaiás 29:1.

„Ariel” (Jeruzsálem városa) jelképes megkettőzését ismét egy „jaj” ítéli el. Az áldozatok „esztendőről esztendőre” való levágása azt a fokozódó lázadást jelképezi, amely 1863-ban kezdődött. A következő versek felvázolják azt az ítéletet, amely a Hetednapi Adventista Egyházra a vasárnaptörvény válságának időszakában fog bekövetkezni. A kilencedik versben egy „csoda” kerül azonosításra, amely hangsúlyozza a módszertan körüli vitát, miközben az adventizmus lázadó állapotát is a Éjféli Kiáltás üzenetének egyik elemeként azonosítja, amely a második angyalhoz is kapcsolódik, amint azt az „Ariel” első versben található megkettőzése jelképezi.

Ámuljatok és csodálkozzatok; kiáltatok és jajgassatok: megrészegedtek, de nem bortól; tántorognak, de nem részegítő italtól. Mert az Úr rátok árasztotta a mély álom lelkét, és bezárta szemeiteket: a prófétákat és fejedelmeiteket, a látókat befedezte. És minden látomás olyan lett számotokra, mint egy lepecsételt könyv szavai, amelyet odaadnak egy írástudó embernek, mondván: Olvasd el ezt, kérlek; ő pedig azt mondja: Nem tudom, mert le van pecsételve. Azután a könyvet annak adják, aki nem tud olvasni, mondván: Olvasd el ezt, kérlek; ő pedig azt mondja: Nem tudok olvasni. Ezért így szólt az Úr: Mivel e nép szájával közeledik hozzám, és ajkával tisztel engem, szívét pedig távol tartja tőlem, és az irántam való félelmük betanított emberi parancsolat lett: azért íme, csodás dolgot cselekszem ismét e néppel, csodás és ámulatba ejtő dolgot; mert elvész bölcséinek bölcsessége, és értelmeseinek értelme elrejtetik. Ézsaiás 29:9–14.

A huszonhetedik fejezetben feljegyzett „vitában”, amely az igaz módszertan és a hamis módszertan közötti érvelést szemlélteti, a Jeruzsálemet uraló csúfolódó férfiak részegsége olyan vaksággént azonosíttatik, amely megakadályozza az adventizmus vezetését abban, hogy megértse a lepecsételt könyvet. Dániel és a Jelenések könyve ugyanaz a könyv, és a könyvnek az a része, amely közvetlenül a kegyelemidő lezárulása előtt felnyitattik, Jézus Krisztus kinyilatkoztatása. Magában foglalja annak a rejtélyét, hogy „a nyolcadik a hét közül való”. Azt jelképezi az a „titok”, amelyet Dániel a második fejezetben kapott megértésre. Ez a Hét Mennydörgés „rejtett történelme”. Ez az iszlám üzenete, a harmadik „Jajé”, és az „Éjféli Kiáltás” üzenete.

Dániel és a Jelenések egyetlen könyve azoknak adatik, akiket Krisztus idejében a Szanhedrin képviselt; ők a vezetés olyan rendszerét jelképezik, amely azt vallja magáról, hogy Isten igazságát fenntartja és megvédi, végül azonban magának az Igazságnak a megfeszítésében vesz részt. A Szanhedrin által előképezett rendszer azok a csúfolódó férfiak, akik Jeruzsálemén uralkodnak. Nekik adatik a lepecsételt könyv, és előkelő, képzett, tudós válaszuk arra, hogy mit jelent a könyv, az, hogy nem tudják olvasni, mert le van pecsételve. Azután ugyanaz a könyv adatik a nyájnak, amelyet arra tanítottak, hogy csak azokat kövesse, akik vezetőkként vannak elkülönítve; és az ő válaszuk az, hogy csak akkor fogják megérteni, ha a Jeruzsálemén uralkodó csúfolódó férfiak, az utolsó napok Szanhedrinje megmondja nekik, mit jelent.

A William Millernek, majd a Future for America számára adott módszertan a prófétai történelem egyik útjelzője. Olyan útjelző, amely egy életre és halálra szóló próbakérdést azonosít. A helyes módszertan nélkül a késői eső üzenete „olyan, mint a lepecsételt könyv beszéde”. A késői eső üzenete nélkül lehetetlen elnyerni azt a tapasztalatot, amelyet ez az üzenet hoz létre. Ez a módszertan annak folyamata, hogy prófétai sort prófétai sorra helyezünk, innen a Bibliából, és onnan a Bibliából. A módszertan körüli vita akkor kezdődött, amikor az első üzenet erőt kapott, mind az utolsó napok kezdő, mind záró történelmében.

A millerita mozgalom kezdeti történetében a vita 1840. augusztus 11-én kezdődött, és e történelem végén, abban az időszakban ismétlődött meg, amikor a filadelfiai millerita mozgalom átmegy a laodiceai millerita mozgalomba. A vita újból elkezdődött a harmadik angyal laodiceai mozgalmának történetében 2001. szeptember 11-én, és e mozgalom végén ismétlődik meg, amikor a harmadik angyal laodiceai mozgalmát átveszi a száznegyvennégyezer filadelfiai mozgalmába. A milleriták kezdeti próbájában és a milleriták végső próbájában a próba Illés hírnökének módszertana által volt szemléltetve. Jézus, mint az Alfa és az Omega, a véget mindig a kezdettel szemlélteti.

A sort sorra építés módszertanát fogjuk most alkalmazni, amikor a következő cikkben Dániel könyvének negyedik és ötödik fejezetét vizsgálatunk tárgyává tesszük.

„Senkinek sincs olyan igaz üzenete, amely meghatározná azt az időt, amikor Krisztusnak el kell jönnie vagy nem kell eljőnie. Legyetek biztosak abban, hogy Isten senkinek sem ad felhatalmazást arra, hogy azt mondja: Krisztus öt évet, tíz évet vagy húsz évet késik eljövételével. ,Ti is legyetek készen: mert amely órában nem gondoljátok, abban jő el az embernek Fia’ (Máté 24:44). Ez a mi üzenetünk, éppen az az üzenet, amelyet a menny közepén repülő három angyal hirdet. Az a munka, amelyet most el kell végezni, az, hogy felhangozzék a kegyelemnek ez az utolsó üzenete az elbukott világ számára. Új élet jön a mennyből, és birtokba veszi Isten egész népét. De meghasonlások támadnak majd a gyülekezetben. Két tábor fog kialakulni. A búza és a konkoly együtt növekszik az aratásig.”

„A mű mind mélyebbé válik, és az idők legvégéig egyre komolyabb lesz. És mindazok, akik Isten munkatársai, a szenteknek egyszer s mindenkorra átadott hitért fognak a legkomolyabban küzdeni. Nem tántoríthatók el a jelenvaló üzenettől, amely már dicsőségével bevilágítja a földet. Semmiért sem érdemes küzdeni, csak Isten dicsőségéért. Az egyetlen kőszikla, amely megáll, az Örökkévaló Szikla. Az igazság, amint Jézusban van, a menedék ezekben a tévelygés napjaiban...”

„A prófécia sorról sorra teljesedik be. Minél szilárdabban állunk a harmadik angyal üzenetének zászlaja alatt, annál világosabban fogjuk megérteni Dániel próféciaját; mert a Jelenések Dániel kiegészítése. Minél teljesebben elfogadjuk a világosságot, amelyet a Szentlélek Isten odaszentelt szolgálói által tár elénk, annál mélyebbnek és bizonyosabbnak, magához az örök trónhoz hasonlóan szilárdnak fognak látszani az ősi prófécia igazságai; bizonyosságot nyerünk afelől, hogy Isten emberei úgy szóltak, amint a Szentlélek indította őket. Az embereknek maguknak is a Szentlélek befolyása alatt kell állniuk ahhoz, hogy megértsék a Léleknek a próféták által adott kijelentéseit. Ezek az üzenetek nem azoknak adattak, akik a prófeciákat

kimondták, hanem nekünk, akik azok beteljesedésének eseményei között élünk.”

„Nem érezném úgy, hogy ezeket a dolgokat előadhatnám, ha az Úr nem adta volna nekem e munkát, hogy elvégezzem. Rajtad kívül mások is vannak, mégpedig nem is csupán egy vagy kettő, akik hozzád hasonlóan azt gondolják, hogy új világosságuk van, és teljes készen állnak arra, hogy azt a nép elé tárják. De Isten előtt kedves volna, ha elfogadnák a már adott világosságot, abban járnának, és hitüket az Írásokra alapoznák, amelyek sok éven át alátámasztották azokat az álláspontokat, amelyeket Isten népe vallott. Az örökkévaló evangéliumot emberi eszközök által kell hirdetni. Nekünk kell megszólaltatnunk az angyalok üzeneteit, akiket úgy ábrázol az Írás, mint akik az ég közepén repülnek, és a végső figyelmeztetést viszik az elbukott világnak. Ha nem is kaptunk elhívást a prófétálásra, arra igenis elhívattunk, hogy higgyünk a próféciaoknak, és együttműködjünk Istennel abban, hogy világosságot adjunk más elméknek. Ezt igyekszünk tenni.” Selected Messages, 2. könyv, 113., 114.